

www.omkonst.se:

En värld i väntan

Amalia Årfelt – Galleri Hammarén, Göteborg, 4/4–29/4 2020

Text: Olle Niklasson

Tupp i träd © Amalia Årfelt

(Klicka på repektive bild för hög upplösning)

Ugglor © Amalia Årfelt

(Klicka på repektive bild för hög upplösning)

Galleri Hammarén har ett större och ett mindre rum förbundna genom en krokig passage plus ett tredje som kombinerar utställningsyta och Pontus Hammaréns kontor. I passagen hänger i regel verk som är lite mindre. Till formatet, till tyngden och till sammanhanget i stort. Här visas "det som ändå måste vara med".

Där hänger Amalia Årfelts *Blåkråka*. *Blåkråka* har nummer fjorton i verkslistan. Mitt i, varken störst eller viktigast – även om jag är osäker på om viktigt är rätt adjektiv när det gäller Amalia Årfelt – men följaktligen helt givet i passagen.

Bara det att *Blåkråka* hänger två och en halv meter upp från golvet, inklämd i kanten på en nisch, skapad av någon byggteknisk nödvändighet när den drygt sekelgamla fastigheten uppfördes.

Två saker: Placeringen sätter fokus på bilden – oförtjänt eller inte så fick det mig att inleda den här texten med *Blåkråka* – men det berättar också en hel del om Amalia Årfelt och hennes konst. Jag kan utan vidare räkna upp flera tiotal nu levande svenska konstnärer som aldrig i livet hade fått ett verk placerat just där. Eller accepterat det för den delen. Men med Amalia Årfelt går det bra.

Det finns något generöst, avdramatiserat och rättframt i Årfelts verk. Ett språk som gör det enkelt att svara på frågan: "Vad tycker du?" utan att behöva famla efter ett Barthes-citat. Det ska sägas att Amalia Årfelt inte är främmande för att själv skruva på normaliteten oavsett presentation. *Fiskar* har ett hopplöst format – jag tippar 1 meter x 25 cm – såvida man inte bestämt sig för att göra en utsträckt ål till huvudnummer i bilden, vilket hon gjort. Men som för att stryka under med dubbla streck är det också det verket och inget annat som försetts med en ram. Vit, kraftig och profilerad.

Blåkråka (installationsvy) © Amalia Årfelt

Fiskar © Amalia Årfelt

Utställningen består av drygt tjugo oljemålningar på pannå och en handfull skulpturer i brons, stengods och papier maché, allt avbildande djur i olika former och situationer. Skulpturerna bär inte berättelserna i första rummet på samma sätt som målningarna men förmedlar en annan och mindre omedelbar känsla. Det är svårt att inte röras av råtthonan i *Vilande råtta* där små detaljer tagits tillvara, och hantverket i de två bronserna är också fint.

Måleriet handlar förutom färgrikedomen uteslutande om motiven. Jag skulle nog dra mig för att kalla Amalia Årfelts måleri naivistiskt, åtminstone som begreppet ofta används, för den exakthet med vilka katternas ansiktsuttryck målats och att hon konsekvent utelämnat det fjärde benet hos trion i *Tre katter* vittnar både om medvetenhet och en driven precision.

Sammantaget är det en orörlig bildvärld Amalia Årfelt skildrar – till och med fiskarna verkar flyta omkring, orörliga – men även om inget händer så är tillståndet inte statiskt. Det är en värld i väntan. Ugglorna sitter på sina grenar i skymningen och inväntar natten, trädfågeln kan närsomhelst lämna sin sittplats och flyga iväg, och *Tupp i träd* måste nog ta ett beslut ganska snart. Lönnen där han sitter har fått stammen knäckt av höststormen, ett enda brunt löv har vägrat släppa taget och en av grenarna sträcker sig runt stammen som om den ville dra koftan lite närmare kroppen inför den annalkande vintern.

Göteborg 2020-04-08 © Olle Niklasson

Galleri Hammarén, Göteborg | [Omkonsts startside](#)

 Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: [Omkonst Facebook](#)>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com

Tre katter © Amalia Årfelt

Vilande råtta © Amalia Årfelt